

Ministerstwo
Spraw Wewnętrznych
i Administracji

Janusz Skiba
Sekretarz Stanu

DEP.WLM-0231-11/2017/MM

Warszawa, dnia 12 czerwca 2017 r.

Pani

Danuta Przywara

Prezes Zarządu

Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka

Stosownie Pani Prezes,

W odpowiedzi na pismo l.dz. 459/2017, uprzejmie dziękuję Pani Prezes za zgłoszenie uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Jednocześnie, poniżej przedstawiam ustosunkowanie się do poszczególnych uwag, zgłoszonych przy okazji niniejszego, wraz z uzasadnieniem.

W odniesieniu do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 4 lit. a i b projektu w zakresie art. 38 ust. 2 pkt 5 i ust. 3a – uwaga nie została uwzględniona. Możliwość wprowadzenia listy bezpiecznych krajów pochodzenia wynika z prawa Unii Europejskiej (por. przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 313/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej). Należy podkreślić, że każdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest rozpatrywany indywidualnie. Zastosowanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego nie przesądza zatem, że niejako automatycznie w odniesieniu do konkretnego cudzoziemca zostanie zastosowany tryb graniczny lub też organ prowadzący postępowanie stwierdzi niedopuszczalność wniosku. W każdym postępowaniu cudzoziemiec będzie mógł ponadto złożyć odwołanie, w którym wskaże, że dane państwo trzecie nie może być uznane za bezpieczne w jego szczególnej sytuacji.

W odniesieniu do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 5 lit. a tiret drugie i lit. c projektu w zakresie art. 39 ust. 1 pkt 7 i ust. 4 – uwaga nie została uwzględniona. Projekt wdraża do prawa krajowego przepisy dyrektywy w zakresie koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia. Stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia jest zatem zgodne z prawem Unii Europejskiej. Jednocześnie należy podkreślić, że każdy wniosek rozpatrywany będzie indywidualnie. Zastosowanie koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia nie przesądza, że w odniesieniu do konkretnego cudzoziemca w sytuacji istnienia przesłanki prześladowania lub ryzyka doznania poważnej krzywdy Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców wyda decyzję w trybie granicznym.

W odniesieniu do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 6 projektu w zakresie art. 39a – uwaga nie została uwzględniona. W projekcie przyjęto, że listy bezpiecznych krajów trzecich i bezpiecznych krajów pochodzenia będą określane na okres dwóch lat w drodze rozporządzenia Rady Ministrów. Przyjęcie takiego rozporządzenia dla określenia list umożliwi szybsze reagowanie na pojawiające się wydarzenia

świecie i dokonywanie stosownych zmian na listach. Pragnę podkreślić, że każda sprawa rozpatrywana jest indywidualnie. Jeżeli zachodzą przesłanki, aby danego kraju nie uznać za bezpieczny dla konkretnego cudzoziemca, rozwiązanie to nie będzie stosowane.

Odnosząc się do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 6 projektu w zakresie art. 39b ust. 1 – uwaga nie została uwzględniona. W trybie granicznym będą zachowane zasady ogólne z wyjątkami, o których mowa wyraźnie w projekcie (art. 39b ust. 2). Przewiduje się zatem udział tłumacza, jak i pomoc prawną w tzw. procedurach granicznych.

Identyfikacja osób wrażliwych odbywać się będzie tak jak dotychczas. Cudzoziemiec będzie przesłuchiwany, jeżeli w trakcie przesłuchania okaże się, że należy do grupy osób wrażliwych podlegających wyłączeniu z trybu granicznego, zastosowanie znajdą zasady ogólne rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Dodatkowo należy wskazać, iż zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do postępowań w sprawach regulowanych w tej ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Oznacza to, iż zgodnie z art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Dodatkowo, zgodnie z art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

Odnosząc się do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 6 projektu w zakresie art. 39b ust. 1 pkt 4 – uwaga nie została uwzględniona. Zgodnie z art. 43 ust. 1 dyrektywy 2013/32/UE państwa członkowskie mogą, zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami określonymi w rozdziale II tej dyrektywy, przewidzieć procedury pozwalające podejmować na granicach lub w strefach tranzytowych państw członkowskich decyzje dotyczące:

1) dopuszczalności wniosku zgodnie z art. 33, z którymi wystąpiono w takich miejscach, lub

2) merytorycznej treści wniosku w postępowaniu zgodnie z art. 31 ust. 8.

Co do przesłanek z art. 33 ww. dyrektywy stanowi, iż państwo niebędące państwem członkowskim może być uznawane za bezpieczny kraj trzeci w odniesieniu do wnioskodawcy zgodnie z art. 38.

Detencji cudzoziemca dotyczy natomiast art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową.

Odnosząc się do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 6 projektu w zakresie art. 39b ust. 1 pkt 6 – uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis powinien być zgodny z art. 31 ust. 8 lit. j dyrektywy 2013/32/UE. W związku z powyższym proponuje się uszczegółowić przesłankę o „ważne powody”.

Odnosząc się do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 6 projektu w zakresie art. 39b ust. 2 pkt 1 i 4 w zw. z art. 89m ust. 1 – uwaga nie została uwzględniona. Zgodnie z projektem ustawy Kolegium Odwoławcze do Spraw Cudzoziemców (obecnie projektowana nazwa organu drugiej instancji; poprzednio Rada do Spraw Cudzoziemców) ma mieć cechy sądu w rozumieniu prawa Unii Europejskiej, w takim przypadku termin określony dyrektywą 2013/32/UE, tj. 28 dni, odnosi się do załatwienia sprawy przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

Odnosząc się do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 6 projektu w zakresie art. 39b ust. 2 pkt 3 oraz ust. 3 – uwaga została uwzględniona. Projekt nie będzie przewidywał nadawania rygoru natychmiastowej wykonalności. Zachowana zostanie suspensywność odwołania.

9. Odnośnie do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 6 projektu w zakresie art. 39b ust. 4 – uwaga nie została uwzględniona. Projektowany art. 39b ust. 4 ma na celu zapewnienie spójności z art. 88a ust. 3 ustawy *o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej*.
10. Odnośnie do uwag dotyczących art. 1 pkt 12 projektu w zakresie art. 51a ust. 2 i ust. 4 – uwagi nie zostały uwzględnione. Zgodnie z projektowanym art. 87 ust. 1 pkt 6 wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje będą mogli być zatrzymani wyłącznie w przypadku gdy mogą zachodzić okoliczności uzasadniające prowadzenie postępowania w trybie granicznym, stwierdzone przez organ rozpatrujący wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej. Oznacza to, że wnioskodawca, którego wniosek jest rozpatrywany w trybie granicznym będzie umieszczony w strzeżonym ośrodku. Decyzja podlega więc przymusowemu wykonaniu.
11. Odnośnie do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 12 projektu w zakresie art. 51a ust. 6 – uwaga została uwzględniona. Przepis będzie obligował do wskazywania państwa, do którego ma nastąpić powrót.
12. *„6. W decyzji, o której mowa w ust. 1, wydanej bez określenia dobrowolnego powrotu wskazuje się państwo, do którego cudzoziemiec powinien powrócić.”.*
13. Odnośnie do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 12 projektu w zakresie art. 51e ust. 3 pkt 3 i 4 – uwaga nie została uwzględniona. Wprowadzenie przedmiotowych przesłanek w opinii projektodawcy jest zasadne. Celem ich wprowadzenia jest zobowiązanie cudzoziemca do poszanowania obowiązujących przepisów prawa. Dodatkowo słusznym wydaje się podnieść, iż zgodnie z projektowanym art. 51e ust. 3 pkt 3 i 4 nie będzie się stosować, jeżeli wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ma nastąpić ze względów humanitarnych.
15. Odnośnie do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 18 projektu w zakresie art. 55 ust. 1a – uwaga nie została uwzględniona. Zgodnie z projektowanymi przepisami, w przypadku złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w przejściu granicznym przez wnioskodawcę, który nie spełnia warunków wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium, jeżeli wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej spełnia przesłanki do rozpatrzenia w trybie granicznym, stwierdzone przez organ rozpatrujący wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, wówczas ta kategoria cudzoziemców, na podstawie postanowienia sądu, będzie umieszczana w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców. Natomiast projektowany art. 55 ust. 1a stanowi, że wnioskodawcy i małżonkowi, w imieniu którego wnioskodawca występuje, zatrzymanym na podstawie art. 87 ust. 1 pkt 6, tymczasowe zaświadczenie tożsamości będzie wydawane dopiero po zwolnieniu ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców. Przyjęte rozwiązanie ma na celu wyeliminowanie zbędnej biurokracji.
14. Odnośnie do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 30 projektu w zakresie art. 87 ust. 1 pkt 6 – przepis otrzyma nową brzmienie.
15. Odnosząc się do uwagi dotyczącej automatycznego zatrzymania wnioskodawcy wyłącznie w związku z faktem złożenia wniosku na granicy i niespełnienia warunków wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej należy wskazać, iż projektowany art. 39b ust. 1 stanowi, iż wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej rozpatruje się w trybie granicznym, gdy wnioskodawca, który złożył wniosek w przejściu granicznym, nie spełniając warunków wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium m.in. podał inne przyczyny złożenia wniosku niż ocena przed prześladowaniem (...). Z projektowanego przepisu wynika więc, iż złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w przejściu granicznym i niespełnianie przez wnioskodawcę warunków wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią wyłącznie okoliczności, będące podstawą dla organu rozpatrującego wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej do zbadania przesłanek, o których mowa w art. 39b ust. 1, czy wniosek należy rozpatrywać w trybie

- granicznym. Należy podkreślić, iż złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w przejściu granicznym oraz niespełnianie warunków wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez wnioskodawcę nie będzie stanowiło automatycznej podstawy do umieszczenia wnioskodawcy w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców. Dopiero stwierdzenie, że zachodzą przesłanki do rozpatrzenia przedmiotowego wniosku w trybie granicznym będzie podstawą do sporządzenia wniosku do sądu o umieszczenie wnioskodawcy w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.
15. Odnośnie do uwag dotyczących art. 1 pkt 31-34 projektu w zakresie art. 88 ust. 1, art. 88a ust. 1 pkt 6, art. 88b ust. 2 i art. 89 ust. 7 – uwagi zostały uwzględnione. Do projektu wprowadzono możliwość zastosowania w trybie granicznym także środków alternatywnych wobec umieszczenia w strzeżonym ośrodku (wplata zabezpieczenia pieniężnego wraz z obowiązkiem zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu Straży Granicznej).
16. Odnośnie do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 32 projektu w zakresie art. 88a ust. 3 pkt 2 – uwaga nie została uwzględniona. Zmiana przepisu ma na celu określenie zakresu pojęcia „przemoc”. W opinii projektodawcy regulacja nie będzie zawęźać grupy cudzoziemców poddanych przemocy. Użyte w projektowanym przepisie pojęcie jest wyrażeniem powszechnie stosowanym w przepisach prawa Unii Europejskiej. Należy wskazać, iż fakt wystąpienia przesłanek „przemocy” będzie badany przez sąd przy rozpatrywaniu wniosku o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.
17. Odnośnie do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 34 lit. b projektu w zakresie art. 89 ust. 1a – uwaga nie została uwzględniona. Cudzoziemcy zatrzymani na podstawie projektowanego art. 87 ust. 1 pkt 6 będą umieszczani w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców na okres 28 dni, jednakże będzie możliwe przedłużenie tego pobytu do 90 dni. Sąd będzie mógł przedłużyć pobyt cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców wyłącznie w przypadku, gdy przed upływem okresu 28 dni organ rozpatrujący odwołanie nie wydał decyzji kończącej postępowanie prowadzone przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w trybie granicznym lub istnieje uzasadnione przypuszczenie, że okres wykonania decyzji kończącej postępowanie prowadzone w trybie granicznym będzie przedłużeniu. Mając na uwadze okoliczności przedłużenia pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców należy wskazać, iż przedmiotowe okoliczności odnoszą się do chwili po zakończeniu postępowania prowadzonego przez organ pierwszej instancji. Dodatkowo należy wskazać, iż zgodnie z art. 89b ust. 2 pkt 2 cudzoziemca, który przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców w związku z postępowaniem o udzielenie ochrony międzynarodowej prowadzonym w trybie granicznym, będzie się zwalniać ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców, jeżeli załatwienie sprawy dotyczącej udzielenia ochrony międzynarodowej nie nastąpi w terminie 28 dni. Powyższe rozwiązanie jest zgodne z art. 43 ust. 2 dyrektywy 2013/32/UE.
18. Odnośnie do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 34 lit. f projektu w zakresie art. 89 ust. 5a – uwaga nie została uwzględniona. Projektowany przepis ma na celu zapobieganie nadużywaniu instytucji ochrony międzynarodowej poprzez składanie kolejnych wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, w tym koniecznego zakończenia postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej oraz efektywnego wykonania orzeczenia o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.
19. Odnośnie do uwag dotyczących art. 1 pkt 37 projektu w zakresie przepisów dotyczących Rady do Spraw Cudzoziemców [obecnie: Kolegium Odwoławczego do Spraw Cudzoziemców] – uwagi nie zostały uwzględnione. W projekcie przyjmuje się, że rozprawy prowadzone przez Kolegium Odwoławcze do spraw Cudzoziemców będą się odbywały także poza siedzibą Kolegium lub za pomocą

wideokonferencji. Zgodnie zaś z art. 89z ust. 6 Kolegium będzie mogło orzekać na posiedzeniach wyjazdowych.

W opinii projektodawcy regulacje dotyczące Kolegium Odwoławczego do spraw Cudzoziemców, mające na celu wdrożenie przepisów dyrektywy 2013/32/UE w zakresie skutecznego środka zaskarżenia są wystarczające i zapewniają gwarancje procesowe do czynnego udziału w postępowaniu stronie, merytorycznej kontroli środka odwoławczego, a w szczególności pełne rozpatrzenie *ex nunc* zarówno okoliczności faktycznych, jak i kwestii prawnych, w tym, w stosownych przypadkach, rozpatrzenie potrzeby zapewnienia ochrony międzynarodowej na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony, co najmniej w postępowaniach odwoławczych przed sądem pierwszej instancji (*vide*: art. 46 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE).

Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE), pojęcie niezawisłości, która jest integralnym elementem sądenia, wymaga przede wszystkim, by dany organ był podmiotem trzecim w stosunku do organu, który wydał zaskarżoną decyzję (wyrok z dnia 30 maja 2002 r. w sprawie C-516/99 Schmid, Rec. s. I-4573, pkt 36; ww. wyrok w sprawie RTL Belgium, pkt 38). Pojęcie to zawiera dwa elementy. Pierwszy – zewnętrzny – zakłada ochronę organu przed ingerencją naciskami zewnętrznymi mogącymi zagrozić niezależności sądu i jego członków przy rozpatrywaniu przez nich sporów (wyrok z dnia 19 września 2006 r. w sprawie C-506/04 Wilson, Zb. Orz. s. I-8613, pkt 50, 51; ww. wyrok w sprawie RTL Belgium, pkt 39). Drugi element – wewnętrzny – łączy się z pojęciem bezstronności i dotyczy jednakowego dystansu do stron sporu i ich interesów związanych z przedmiotem tego sporu (ww. wyroki: w sprawie Wilson, pkt 52; w sprawie RTL Belgium, pkt 40).

Zgodnie z orzeczeniem C-175/11 gwarancje niezawisłości i bezstronności wymagają istnienia zasad, dotyczących w szczególności składu organu, mianowania, okresu trwania kadencji oraz powodów wyłączenia i odwołania jego członków, które w odczuciu podmiotów prawa pozwolą wykluczyć powstanie jakiegokolwiek uzasadnionej wątpliwości co do niezależności tego organu od czynników zewnętrznych oraz co do neutralności w odniesieniu do wchodzących w grę interesów.

Powyższe regulacje, w opinii projektodawcy, są wystarczające do uznania Kolegium Odwoławczego do spraw Cudzoziemców za sąd w rozumieniu orzecznictwa TSUE i prawa Unii Europejskiej.

10. Odnośnie do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 37 projektu w zakresie art. 89zo ust. 1, 5 i 8 – uwaga została uwzględniona. W opinii projektodawcy należy zachować terminologię ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*.

21. Odnośnie do uwagi dotyczącej art. 4 pkt 2 projektu w zakresie art. 196 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. *o cudzoziemcach* – uwaga nie została uwzględniona. Osoby o polskim pochodzeniu będą miały możliwość wystąpienia z wnioskiem o osiedlenie się.

22. Odnośnie do uwagi dotyczącej art. 4 pkt 17 projektu w zakresie uchylenia art. 331 ustawy *o cudzoziemcach* – uwaga nie została uwzględniona. Propozycja uchylenia art. 331 ustawy *o cudzoziemcach* wynika z powołania nowego organu – Kolegium Odwoławczego do spraw Cudzoziemców, posiadającego szerokie kompetencje i cechy sądu w rozumieniu art. 267 Traktatu *o funkcjonowaniu Unii Europejskiej*. Cechami sądu są niezależność, bezstronność, ustanowienie na mocy prawa, stałość, kontradyktoryjność postępowania, obowiązkowy charakter jurysdykcji. W związku z powierzeniem kompetencji do rozpatrzenia środka zaskarżenia w postępowaniu w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu Kolegium Odwoławczemu do spraw

- Cudzoziemców, posiadającemu cechy sądu w rozumieniu art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasadne jest uchylenie art. 331, nie ma bowiem uzasadnienia dla tak długotrwałej suspensywności środka zaskarżenia.
23. Odnośnie do propozycji dodatkowej zmiany w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie art. 24, tj. wprowadzenia instytucji deklaracji zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – propozycji nie uwzględniono; *vide*: art. 28 ustawy w obecnym brzmieniu.
24. Odnośnie do propozycji dodatkowej zmiany w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie art. 69, tj. wyłączenia osób wymagających szczególnego traktowania z postępowania przyspieszonego – propozycji nie uwzględniono. Projektowane wyłączenie stosowania trybu granicznego obejmuje osoby wobec których umieszczenie w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców mogłoby spowodować niebezpieczeństwo dla ich życia lub zdrowia; ich stan psychofizyczny może uzasadniać domniemanie, że byli ofiarą tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania; są małoletnimi bez opieki, osobami niepełnosprawnymi. A zatem katalog wyłączeń jest szeroki i uwzględnia większość kategorii osób wymienionych w art. 68 ust. 1 ww. ustawy. Odnośnie małoletnich, którym towarzyszą rodzice, nieuzasadnione byłoby rozdzielanie dzieci od rodziców i stosowanie wobec nich odmiennej sytuacji proceduralnej, gdyż wartością nadrzędną jest jedność rodziny. Odnośnie osób samotnie wychowujących dzieci, w ocenie projektodawcy, nie jest zasadne wyłączenie tej kategorii osób z procedury granicznej (sytuacja może dotyczyć bowiem zdrowych osób np. 17-letniego mężczyzny i towarzyszącego mu zdrowego 40-letniego ojca). Jedynie kwestie zdrowotne, niepełnosprawność, stan psychofizyczny będzie w tych przypadkach powodował wyłączenie trybu granicznego. Identyfikacja osób wymagających szczególnego traktowania następuje zaś w każdym przypadku. W razie potrzeby zapewniony jest udział psychologa oraz pomoc lekarska.
25. Odnośnie do propozycji wprowadzenia w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisu implementującego art. 43 ust. 2 dyrektywy 2013/32/UE – propozycji nie uwzględniono; *vide*: art. 89b ust. 2 pkt 2.

Uprzejmie proszę Panią Prezes o ustosunkowanie się do przedłożonych wyjaśnień w terminie do dnia 20 czerwca br. W przypadku stwierdzenia potrzeby zorganizowania spotkania roboczego, uprzejmie proszę o wskazanie dogodnego terminu. Do kontaktów w przedmiotowej sprawie wyznaczam p. Elżbietę Borawską – Kędzierską (tel. 0 22 60 142 17) – adres poczty elektronicznej: elzbieta.borawska@mswia.gov.pl oraz p. Dawida Grochowskiego (tel. 0 22 515 23 66), adres poczty elektronicznej: dawid.grochowski@mswia.gov.pl.

Jednocześnie uprzejmie informuję, iż aktualna wersja projektu została umieszczona na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji pod linkiem: <https://bip.mswia.gov.pl/bip/projekty-aktow-prawnyc/2017/24478,mswia.html>

2 porażenie
SEKRETARZ STANU
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
i Administracji
Jakub Skiba
dr Jakub SKIBA